

Lục Tỉnh Tân Văn

六省新聞

MỖI TUẦN RA HAI KỶ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHỨA NHỰT

GIÁ BÁN	
TRONG ĐỊA-PHẬN ĐÔNG-DƯƠNG	
Một năm	6 \$ 00
Sáu tháng	3 50
Ba tháng	2 00
Mỗi số	0 06
Đổi chỗ ở	0 \$ 20
ĐẠI-PHÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA	
Một năm	20fr.00

Số : 591
NĂM THỨ MƯỜI BẢY

BÁN LẺ MỖI SỐ : 0 \$ 06

16 Janvier 1919
15 tháng giêng năm 1919
Năm Mậu Tuất

DIRECTION ET ADMINISTRATION :
F.-H. SCHNEIDER, 102, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ
ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES

Le centimètre de hauteur sur 0.065 de largeur.
Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỔ CÁO
Những lời rao về việc buôn bán nếu gọi thơ đến Đồn-quản thì Đồn-quản sẽ gọi cho một cái bản để giá phân minh.

LÚA RẺ GẠO MẮT

(La baisse du paddy et la hausse du riz)

Bây giờ đây, đồng-bang điền-chủ mới rõ tình hình Chèc khi trả, bắt giá lúa sụt xuống, bắt giá gạo lại cao lên; làm cho dân dân trong bốn xứ càng ngày càng đói khổ.

Kỳ mới rồi đây, tẻ-bão đã chỉ rõ mọi cơ của Chèc đồng tin huyện; rập nhau sụt giá lúa xuống; để cho điền chủ sợ lúa càng những giá, phải bán đỡ đi. Lúa sụt đã đành, mà gạo không thấy giảm giá, hôm nay lên tới tám đồng (8 \$ 00) một tạ (60 kilos) thấy mà giật mình! Bởi sao? Xin đồng-bang chú điền chủ phải hiểu rằng, quyền lúa gạo Nam-kỳ ở trong tay Chèc nhà-máy; muốn cao thì cao, muốn hạ thì hạ. Chèc-phủ không ngần ngại được thì thôi, chứ người An-nam làm gì ngăn trở được. Và lại nó đem thị giá rất cao, nên điền chủ mới thấy ngại rồi; hề thường niên thì tháng gần tết thì nhà nào nhà này, bắt luân giàu nghèo, ít nữa cũng phải lo sắm sửa những đồ y-phục nữ-trang, cũng là các món quĩ-phẩm vật thực, như là nhà nào nhà này phải lo cụ bị nhiều thì đôi ba tạ, ít thì cũng năm sáu chục ki-lô, dựng trữ lại mà ăn ba bữa tết.

Một ruộng thì lo bán lúa mà sắm đồ, ở châu-thành thì lo chạy tiền mà mua gạo; Lúa bán đâu? Nhà-máy. Gạo mua đâu? Cũng nhà-máy. Nhà-máy của ai? Nhà-máy của Chèc. Uả! đi lại cũng là Chèc. Tự ý Chèc, An-nam mình biết làm sao đặng. Điền-chủ không chịu nổi thì lấy gạo đâu mà dùng trong lễ tết; tôi có ý coi năm nào năm này, hề gần tới tết gạo cũng lên giá, song mấy năm trước Lục-tỉnh đã đặng mùa, mà ngoại-quốc thường-thuyền tới Nam-kỳ cũng ít, đầu gạo có lên giá nữa cũng cao hơn giá ngày thường trong một tạ, cao chừng đôi ba cát mà thôi, không có như bây giờ đây, thiệt là cao hơn giá mọi năm bội nhi.

Tôi nói một tạ tám đồng ấy là mua nguyên tạ tại tiệm, còn như tỉnh mua lẽ một lít một cát mới (0 \$ 11) thì tính gần chín đồng một tạ. Thế thì, con nhà nghèo làm sao mà chạy ăn cho đủ; sanh ra chuyện này chuyện khác thiệt hại biết là bao nhiêu.

Đồng-bang nghĩ đó coi, nước An-nam ta chia làm ba xứ, trong ba xứ chỉ có Nam-kỳ là xứ thóc địa phi

hiệu, như dân phong phú, mà tiếng rằng phong phú đó, cũng không phải có công-nghiệp gì, thương nghiệp gì hay là có mỏ vàng, mỏ bạc gì đâu. đi lại cũng trong nhờ ba hột lúa đó thôi; ngày nay lúa thì phải bán đỡ bán tháo cho Chèc, gạo thì phải mua càng mua tày của Chèc; vậy ta ắt phải mất rồi, cái mối lợi ta có bấy nhiêu đó mà để về tay chúng nó cầm quyền, lẽ chiу khốn khổ theo nó cả đời, làm đau lưng mỏi cổ, cui cui quanh năm không đủ cho bọn kiêu-thương thì lợi, còn người bốn xứ thì khoanh tay lại chịu trôi một bề, chẳng là hư, lếu, vụng, dại lắm sao; để cho chúng nó phỉnh phờ gạt gẫm thâu được huyết mạch tiền tài của ta mà chúng nó lại cướp ta nữa chứ. Đồng-bang hãy xét nét mà coi, đây rằng Chèc-phủ cao xa xét soi chấp thâu mà trừ cái tẻ chúng nó, thì hành như bốn-quần và các báo đã nói lâu nay đó, ắt là chúng ta phải nghĩ cách nào đặng dành giữ cái lợi quyền ta lại, ngăn ngừa cái thói tẻ nó đi, đặng cho đường sanh lý ta ngõ hầu phát đạt lưu thông, cũng là dân tộc xứ ta khỏi cơn cơ hàn thống số. Đồng-bang thiếu gì trong thức giả cũng nhau mà thương nghĩ vụ tu cái vấn đề rất hệ-trọng ấy sao? Lúa là phải động viên tới Chèc-phủ điều đình mới là thoả đáng.

Tẻ-bật riêng riêng cái vấn đề ấy muốn giải quyết cũng chẳng khó chi. Trước hết, trong một tỉnh các vị điền-chủ, hùn hiệp nhau ít nữa mỗi tỉnh lập thành một cái nhà-máy xay lúa, còn tại Saigon thì lập thành một sở giao-thiệp; sở giao-thiệp ấy là một sở giao-thiệp với các bạn nước ngoài quốc, thông tin giá lúa cũng là chịu lập về khoán ước (giao-kẻ), rồi tín về các nhà-máy mới tỉnh đặng hay, lo mua mà vận tải đến. Dưới thì có nhà-máy trữ lúa mà xay, trên thì có nhà "buôn cơ" giá mà bán. Đó, làm vậy thử coi, Chèc chen vô ngõ nào mà tranh lợi được.

Dám tưởng sự lập nhà-máy xay lúa gạo trong mỗi tỉnh đó, ước sức các ông điền-gia phú hộ sức lập hữu dư, vì chưa có vị nào dám xuất của nhà ra mà thủ xưởng, nên tài chẻ còn "nhứt nhất chưa dám chen ra, cứ ngồi mà chờ nhau đó chứ; ước đặng trong một tỉnh mà có một hội ra đứng lập nhà-máy của các nhà nông-nghiệp-chủ An-nam thành rồi, chắc là các tỉnh thấy công hiệu thành

Quốc-gia tương vọng

(La chute d'une dynastie)

Nga diệt quân quyền

(La destruction de la Monarchie russe)

(Tiếp theo)

Bởi vậy ai trông vào cũng phải ngờ cho Nicolas II còn như xưa, bình quyền lớn nhà triều đình, giềng mối thiên trong tay nắm chắc; trừ ra chút, mắt ngó tinh táo, nay xem đường sơ sệt, lảo liến, gương mặt nghiêm trang, nay vì đàng sá nhọc nhằn, mệt, thối sắc, làm lộ đầu biền ra ngoài cho người thấy. Thật luôi chừa ngự giá, Nicolas II còn ngồi gần mẹ cùng là các quan hầu thì có ngã lòng, luôn lo lắng sự rũi may sẽ đến, như là kỳ hội diệt nấy, chứ chừng ra đi, Nicolas II dăng lờng bỏ hết, nếu chẳng có chút mệt lộ đầu ra mặt và mắt ngó lảo liến thì khó mà soi thấu đặng.

Chừng nghe tin báo rằng hai vị tôi yêu của ngài là Frederick và Vaitkof bị bắt, thì ngài thương tiếc mà rằng: « Khôa thay, nỗi oan này làm cho trăm đau lòng, thương tiếc. Nhị vị thượng quan có tội chi đâu! »

Những tôi trung của Nicolas II còn sót lại, họ tông Nicolas đó, thầy thời hiền đều thế thì lòng chẳng yên, cứ lo sợ cho thân phận mình hơn là phiên phận chúa. Một khi nghe bắt buộc chỉ ai đâu thì các quan cứ đều giết mình, kinh hãi, nên thường nghe bàn luận cũng như rằng: « Con bọn ta đây ra sao; tàn-chánh-phủ có dung chằng không? »

Chừng xe tới ga Gatchina, quan địa-phương mới thông tin tới tổng trấn Tsarkoié-Selo đem binh ra chực, và các quan tân-chánh-Phủ ra rước. Xe rước tới nhằm bữa 22 mars, mười một giờ rưỡi sớm mai.

Nicolas II, bước xuống xe, chầm thêm phân một lời, chỉ đưa tay lên vành nón mà chào, rồi cùng quan hầu là đức-Hoàng Dolgoroukof thàng tới xe hơi đóng rui. Lo tiếp công lập trang, buồn lực biết sao kể xiết. Chưa quá ba phút đồng hồ, cựu Hoàng-đế Nicolas II tới đây.

Nội về Chèc-hậu Alexandrô Fedorowna, có tội yếu là Grégoire Raspoutine, khi ở tại đến một mình, thế vị cho chổng, hằng ngày lo lắng việc nội biến chằng ngờ. Màng nghe được, mỗi lợi rõ ràng khi rửa chừ mới hề nhau mà xướng lập.

Tôi tưởng, Chèc nó làm thái quá nổi nầy, đồng-bang thấy sự thiệt hại phương dân, ắt chẳng kịp thời chầy, chừng có năm ba ông điền-hộ bị chúng nó gian khi thái thậm, tức giềng lập nên nhà-máy, đặt người giao-thiệp mà làm cho bọn Kiêu-thương biết mặt chứ chẳng không.

L. C. PƯNG

lời Grégoire Raspoutine; mà càng ngày càng phụ ý các quan, làm cho các quan ngã lòng mà phé hết. Bởi cơ, khi đến cuộc xây đền, hàng các quan nghĩ đến việc bất bình, không ă thêm tới ru-từ cùng Chèc-hậu; các quan lại có lòng mừng vui, khen cho những lời tâu của mình xưa chẳng sai. Để cho một mình Chèc-hậu với Raspoutine toan liệu. Vì vậy nên bữa 12 mars, khi có tin báo rằng quân sĩ trở lòng, Chèc-hậu không biết liệu thế nào, mới đánh liều, toan cho họ về quân trí đại-đặc liên-thích chung-quanh đền và lo giữ-gìn nghiêm-nghị. Chàng để quân họ về cũng phần, nghĩ theo Cách-mạng rất nhiều, còn chừng đôi ba trăm ở lại. Khi Cacl-mang lao tới, quân trung nhậm bản, Chèc-hậu sợ bên cạnh, dạy quân đờng động tới để cho Cách-mạng làm chỉ hị làm. Qua ngày 13 mars, Chèc-hậu mới triệu liên-Hoàng-thúc Paul Alexandrovitch tới để dạy rằng:

« Phiền lỉnh Hoàng-thúc hãy ra ngoài đi, chọn trong các đạo binh nơi chèn-đập, những quân sĩ nào có dạ trung-thành, kéo về mà cứu lấy xã-tắc cho mau kẻo mà tang-tàn cơ-nghiệp. »

Hoàng-thúc chột từ, vì rằng ngài là vào-thần, chẳng phải vô-tướng mà dám gàn-vật việc cả thế ấy; lại đại ngài có đi cũng chẳng được ích gì cho nước, vì bao nhiêu quân sĩ rút về ngày trước đã thuận theo Cách-mạng hết rồi, nay còn rút về chi nữa.

Qua bữa 14, Chèc-hậu triệu ngài tới mọi lần nữa, Hoàng-thúc chẳng chịu đi. Lúc đó tại đình thì, đang lập bỏ cho cho ba tánh biệt rằng Nga-Quốc đặng lập pháp trị mới, Cựu Hoàng-Đế Nicolas II phé bỏ cáo rồi, tôi mới hầu phé ông Cyrille Vladimirovitch, ông Michel Alexandrovitch và tôi phé nhận ơn, rồi tôi gọi họ cáo tới Viện Thủ-Đạo cho ông Mikoukai thì hành lập tại Điện tới mới lời triệu, Chèc-hậu dạy một tôi liên lỉnh.

« Bởi đâu, chúng chúng đây sống thế nào, hành tình họ làm chi kể chi mà sửa ăn các biện? »

Nghe hỏi, tôi hầu rằng: họ bỏ cáo lên cho Chèc-hậu xem, Chèc-hậu cũ đẹp. Qua ngày rằm, mười sáu, Chèc-hậu đòi tôi vào nữa. Bữa đó tôi đi, có cảm tử như-báo mới nói về sự lỉnh Hoàng-Thượng từ ngôi, theo sự. Chèc-hậu thật chưa hay, chỉ tôi liên lỉnh mới dạy tôi liên lỉnh.

« Thiệp chẳng tin như thật; ấy là lời như-báo thêu thùa cho động lòng bá tánh đó. Thiệp nguyên cũng trời và phủ cơ nghiệp này cho quân-sĩ. Ba quân và tướng sĩ chưa đánh bỏ lỉnh Hoàng-thượng với thiệp đầu! » Nghe dứt, tôi mới đem sự thật mà thưa rõ cùng Chèc-hậu rằng: « Chàng những lòng trời khiến cho cơ nghiệp đời đời làm

các nhà... lấy chi... hay là... gia có... tiền... đầu bao... Tổng... lấy là... ông ấy... ông mà... kinh... văn... lon... phải... Bô... nhà... hay... là... ch... may... -thực, ai... tổng... quán... cho... F. T. V.

Nam-phương rồi, thế nào xem sóc cơ quan không cần thận, bay chưa khỏi đất, để cho đến nổi lửa mới bình đầu chày mà phải tự thiên, chưa phải là bất đắc kỳ tử sao? Ông học nghĩa chữ Bất-đắc kỳ-tử thế nào mà nói vậy, ông Sát? Chết vì sự rồi rõ vì mình sự ý sao dám rằng không phải bất đắc kỳ tử ??? Còn điều thứ hai, ông nói rằng: Hội Công-báo Nam-kỳ đi hát, là vì cuộc quốc-trái, vì nghĩa vụ, vì công lý mà đi hát, chứ không phải con hát. Cha chả! Vậy thì kêu bằng chi bây giờ, không lẽ kêu bằng ông hát, cha già, ngài hát, thầy hát, đầu chi cũng phải kêu bằng con hát chứ. Số báo Công-Luận 186 trong bài Bi-thử-tượng-dám, mới mở miệng ra đã nói mấy ông Chủ-bút lập gánh-hát, đi hát khắp Lục-châu. Đã nói rằng gánh-hát, thì trong gánh hát ai chen vào đó, có phải chung cả bọn thì kêu bằng ban hát, còn riêng mỗi người thì kêu bằng con hát không? Cũng trong báo Công-Luận số 185 có câu: Phải thừa dịp mà tòng thán-dân, chứ chẳng phải con hát đi hát dâng kiếm tiền mà thù lợi. Chẳng phải con hát đi kiếm tiền thù lợi thời là con hát lấy tiền mà cho họ. Chạy đi đâu cho khỏi tiếng con hát kia? Nguyễn-chánh-Sát nói vơ quàng đó. Rồi còn đi bắt chữ của ta đã chịu sai lầm, mà sửa lại. May là ta ngửa trước kế thời lòng tim vit mà cũng chẳng khỏi Nguyễn-chánh-Sát. Thiệt là nhỏ mon!

Phụ-bút TENG-LAM. Đuôi không cho ở Nguyễn-chánh-Sát nói tiếng Annam Xin cáo lỗi cùng chư khan-quan sự nhỏ nhen-hèn mọn của tôi bày ra đây. Văn biết, là đời chàng nên lấy ác mât rúc ác, nhân bởi Nguyễn-chánh-Sát lòng bợ, miệng rộng thổi lông tim vit mà lên Tươi cho phỉ đĩ đĩ tìm từ chữ trong tờ báo mà bắt bớ, đầu ràng chỗ sai lầm đã sửa. Nguyễn-chánh-Sát nghĩ cho mình vuơn tron, chẳng để mình óc; trong cái nghiệp soạn báo này, Nguyễn-chánh-Sát muốn phân chia chưa rõ một. Tôi chẳng muốn thất công về sự nói nhỏ nhen vô ích cho moi mắt khan-quán, song Nguyễn-

ROMAN OẢN HỒNG-QUẦN Phùng-kim-Huê (Ngoại-Sứ) HỒI THƯ HAI (tiếp theo) Dứt lời năm tay Hào-Nghĩa bắt ra ngoài mà tỏ thái độ rằng: «Cố-giao ời, bấy lâu vì nghĩa anh em cố-giao đã ghe phen giúp ngật, nay tôi còn tới đây cố-giao, nữa thật là quá lễ, song trước sau có hai anh em anh chẳng cậy cố-giao thì biết cái ai bấy giờ; vậy xin cố-giao miễn chấp. « Trục cũng vì việc tình, tôi đi đây cố-giao một lần rồi, nay tôi đến nữa, cũng chẳng chi khác, song chuyện này đây thật là cực chẳng đã đó cố-giao à. Tôi vẫn biết cố-giao trong hồng dù xai giáp thàng, có đầu đi để phụng cày mơn hoai, lại thêm cố-giao đã ghe phen vì tôi mà làm ơn, nên tôi còn đến nữa, thật tôi rất tế, nhưng mà, cố-giao ời, tôi có việc gấp như lửa cháy, mây, khôn vơi nghĩ đứng. Nói đầu chi cố-giao, cái người tình của tôi nơi lâu-xanh mà tôi đã tỏ thái độ rằng cố-giao ngày nọ đó, đã quyết cùng tôi đem trăng gió đi đi vàng, chi thế nỏ song, tức to cần dựa, lại lên cùng tôi, nói buổi chiều rồi, sao sao cũng thừa cơ lên trước, chơn: là cố-giao mà ra, đến tôi đón trước về nhà, cũng đừng hiệp nhưt gia Hồ-Việt.

chánh-Sát muốn vậy, tôi phải chịu cực lòng chi cho Nguyễn-chánh-Sát thấy mới lán, kéo mà ý mình hồn hào quen thói. Nghe không, Nguyễn-chánh-Sát? Này lật quỳ báo số 95, trang thứ tám, khoản thứ hai, bằng thứ bảy và thứ tám, mà coi, Nguyễn-chánh-Sát nói tiếng gì mà: zin duối dân A-lo-Mán không cho ở trong xứ Singapore? Nghe in là cấm không cho đi cho uống. Nguyễn-chánh-Sát ời! Dốt chữ Tàu còn chưa đáng trách, dốt tiếng Mẹ đẻ Mẹ dạy mới đáng trách cho, song hơi nào mà nói nhỏ nhen như vậy, nếu có ý thì tìm trong tờ báo nào mà không thấy sai lầm đó tiếng Mã. Cũng thật dốt, không cho ở làm chữ, Nguyễn-chánh-Sát biết trước, cũng đáng khen, dà! Còn chữ nghĩa gì mà phụ capo cho những quân-sĩ bãi lính? Nói cái gì vậy Ng.-ch.-Sát? Còn phẩn chữ nhỏ mà Nguyễn-chánh-Sát dùng sai lâu nay chờ lại chữ khác Paul-Lecat nữa. Tôi/ nghiệp, không ai nói cho mà sửa lại. Nghĩ vì cùng người đồng-nghiệp, đánh khuất lạp, không muốn phẩn phui làm chi, lời tôi nói: Một con sâu làm rầu nồi canh, nói người này tiếng là người khác. Nay lại muốn vạch lá tìm sâu vậy tôi xin nhắc lại một vài câu cho bạn cụ thể: Chữ Tông-biệt là nghĩa gì? Có phải là minh đi đưa người không? Như là Nam-phước đồng-biệt, Hà-lương đồng-biệt. Cái này, Ng.-ch.-Sát ở nhà mà nghe bà-lơn Tống-Độc Trưoi lên Saigon rồi về bời nào cũng chẳng hay mà nói rằng Tông-biệt, dùng Chữ như gì vậy này? Cũng trong bài ấy dùng chữ Bà-lơn già làm Saigon, để lại dùng chữ Bà-lơn đã hồi loan rồi. Nguyễn-chánh-Sát khi người thái thôm, nghĩ rằng Lục-châu quân tử ai cũng dốt cả sao? Vì chữ Già làm là dùng cho một vị rất lớn lao, ví dụ Quan Toàn-quyền già làm Saigon, đức Hoàng-thượng già làm Thư-viện. Còn chữ hồi loan thì Chi này tôi dùng cho vị hoàng-đế mà thôi. Xưa nay tôi vẫn nghe ở Hoàng-thành có một vị kêu là vị Loan-giá, xem sóc xe, ngựa cho vua, còn vua ngự ra kêu là đi loan, vua ngự về kêu là hồi loan. Ng.-chánh-Sát đem chữ đó dùng với bà Tống-độc Trưoi thì rất nên vô lễ. Ôi chà! Dốt gì mà hát huyên, vậy vậy: trong một bài có đầu mở lời bằng chữ mà đã ba chỗ sai. Vậy tưng

hãy chữa thôi nhỏ nhen, chứ có người mà lời mình dốt, nghe không Ng.-ch.-Sát? MINH-CHAU Những đều nên biết (Recettes utiles) Đờ hàng lụa làm dầu mỡ, như để giặt được thì không nói chi, vì có xô bông vô thì dầu dầu mỡ đi hát; còn như đồ hàng có thêu kim tuyến, thêu chỉ ngũ sắc; hoặc đồ đồ, đồ đồ trắng giặt không được thì khi làm như vậy ít khô mà gục cho sạch. Vậy phải làm như vậy thì phải sạch. Như mới làm thì thôi, bằng làm cũ thì phải lấy dầu hay là mỡ mới thêm tại chỗ làm ấy một nhều, rồi để cho nó thắm vài giờ đồng hồ, đoạn lấy một miếng vải flanelle nhúng vô essence de térébenthine mà chà nơi làm ấy thì hết.

Như trong 125 grammes essence de térébenthine (dầu xăng) mà mình thêm vô 15 grammes éther sulfurique thì lại càng tốt hơn nữa. Trị khan tiếng Khi mình ho, hoặc cảm gió mà khan tiếng thì phải lấy trứng gà, đập ra bỏ trong đó đi, lấy trứng trắng mà thổi, rồi bỏ đường vô đánh cho nó tan đường cho hết, đoạn vắt chanh vô trộn cho đều, cứ mỗi giờ uống một muỗng nhỏ thì hết khan tiếng. Tay hay dở mở hời Nhiều người bàn tay hay dở mở hời, cho nên khi làm việc gì có khó một chút hoặc cảm tới cái chi nó lem nỏ dơ đi. Vậy thì phải mua 70 grammes Eau de Cologne, mua 15 grammes Teinture de benjoin trộn lại với nhau. Cứ mỗi ngày hoặc năm sáu lần, chĩa mười lần, lấy nước đó đổ vô bàn tay chà với nhau cho nó rứt khò. It ngày sẽ tuyệt mở hời.

LỢI BẢO CẦN KIP Chư khan quan chó tưởng làm rằng hát được nhiều thì phải mang bình, mình mang bình là tôi mình không biết tựa thuốc mà hát, bỏ thế nào hát thì này làm sao không hát. Chư khan quan khá hát được thì thuốc Cigarette Diva cho thường, muốn hát bao nhiêu cũng vô hại, mà lại thơm tho nhẹ nhàng trong cổ. Có bán trong các tiệm hàng xén.

Phan-hòa-Thành Magasin de diva et nouveautés soieries 80 rue des Cantonnaires 80 HANOI TONKIN DIPLOME D'HONNEUR Exposition Universelle Artistic France-Siam 1903 A HANOI, EN 1915-1916 Xin trình đề liệt vì khán quan đũa-trông: Đũa-trông, buôn bán ở Hanoi (Hanoi kỳ) để lâu, có các các thứ hàng hóa vô số to lớn HÀNG TAY, HÀNG TÂY, HÀNG SẮC-KHÉP và HÀNG SAIGON, có đồ cũ, đồ mới và bán buôn, tình giá rất nhẹ. Xin các quý khách có đũa-trông hàng gì thì chi, có đến mà viết thư cho Phan-hòa-Thành thì theo cách lệnh hào giao ngân (contre remboursement). Hàng đặc-kh biệt bán-huê lại có nhiều lắm, toán là thứ nhỏ hàng của Đũa-trông để làm, như là: LƯƠNG TRON VÀ ĐÔNG, XUYEN TRON VÀ ĐÔNG, MINH BANG, LUOT LONG, LAM THON VÀ CÁ, LUYA TRON VÀ ĐÔNG, LAM TRON VÀ ĐÔNG, KHAN LUOT THAY TỐT, LƯƠNG SA HAT, SA TRON VÀ ĐÔNG, còn nhiều các thứ hàng khác nữa. Quý khách mua hàng to 1000 trở lên thì bán-huê xin chịu tiền phí vận chuyển. Muốn coi hàng thì viết thư hỏi, bán-huê xin gửi kèm (achats) đến, để các quý khách coi.

Thuốc ghi chữa vẩn hiệu GLOBE AT AI CÙNG ĐA VI SỐ TRON ĐIỀU

Có một mình hãng Denis Freres ở thuốc này mà thôi.

tử lý bạc đưa ra; Bất-Lương mừng về cũng, mừng đương đương ngọc. Lấy bạc rồi, Lương cam ơn hai vô chông, lại ra, kêu xe kéo nhảm lâu-xanh chi đũa. Tôi mới đã mười hai giờ khuya, Lương đi riết vào kêu, cứ. Khả trong nhà còn thối! Nghe lời Phùng-kim-Huê, chẳng phải là đũa tôi lên cùng tình như Trương-bất-Lương, song bữa đi đi khuya tiền tiền bên ra người đời kể trong, cũng vì con Sáo Mười Hai rất thanh, khi đi đũa kỳ này đũa, chớ, đũa thàng Thanh ở nhà gia gi. Hai cô, người chiều kỳ này ở với Kim-Huê sẵn kế, mà không biết sao cho tiền thốt thân, hề ở phía trước, thì thàng Thanh theo ra phía trước; bỏ ra sau, Thôn cũng ra sau, làm như người Kem nỏ dẫn vòng không hề nào trốn dưng. Đến đó, con Bèo-ôm lập kế đưa tình cho Thôn, bảo đi mua «Tai-huê» về để Thôn chớ không khồng đũa, chớ hai người tình chớ chẳng đũa, cũng tình rồi, đồng hồ gõ sáo gõ đi lâu rồi, em chi nữa mà mong, Kim-Huê mới cũng miêng thân: «Vay chớ có phải cái số có công năng nghiệp mà đó, nên dùng thàng sách chi kế, thừa cơ lên trước mau chớ được. Chẳng muốn để cho cá kia ghe nước, ngang Kiêu-ô gặp Thước chàng ru? Hay là tại kiếp xưa đã vung dưng tu, kiếp này phải đền bù như thế?» (Còn nữa) MỘC-NHƯ-LAM

Đồ-dùng để gói ngày
đến để cho vì sự hàng

Có catalogue mới 1918
chưa vì thế thư cho bạn thì

Kính cũng như vì đáng rõ: Tại tiệm tôi
khắc các thiết con dấu bằng đồng và bằng
đồng làm thiết kỹ càng mà giá rất nhẹ, xin
kính mời quý khách:
T. Khanh-Long, 151 Catinat Saigon.

TÔI KHÔNG ĐÓI BỤNG!

Ấy là câu thường thien hạ hằng nghe nói
trong lúc giờ ngồi bàn mà dùng vật thực
đồng hồ đồng khi-lực mình đã hao tổn
trong cơn làm lụng.

Trong lúc nóng nực

Nếu Chư-tôn muốn ăn uống lực bạc
thường thì chó khá dùng những ruyua khai
vị đơn ra giá dôi (aperitifs fretates) và có
nhiều khi luy dặt lên rất huê mỹ chớ kỳ
trung một đôi khi lộn hơi, dần dần cũng có
bản thể ruyua ấy, hề thường uống nó thì
dần dần ruyua ấy làm tiêu tán niềm dịch
(la manqueuse) trong bao tử rồi lần lần nó
tàn cho mình thực bất tri kỳ vị.

Vì sao vậy?

Trước một khắc đồng hồ khi ngồi bàn
mà dùng com thì chẳng nên uống thì ruyua
gi hết, cũ uống:

**MỘT LY BÉ
RUYUA**

QUINA GENTIANE

Là thứ ruyua của các thầy tu
dùng San-Paolo (Espagne) dặt, xít
ấy là xít nóng nực, cũng như xít
Đông-dương là dấy Ruyua này
dùng bằng các thứ thảo mộc tinh ba rất có
sinh tên thuốc là

QUINQUINA và GENTIANE

Mà các thầy tu ấy dùng cốt đường bat-là
mà gêm vị dặt làm cho dễ uống, nên lại
thanh tho, dẫu cho ai mà hay kén lựa cũng
chẳng chê dặt.

Phải nài

mời tiệm mình mua cái hiệu dặt trên ve
như vậy:

Nhà MAZET

đường Paul Blanchy, môn bài số 10, Saigon,
rồi uống thì mới coi, thiết quả như lời tôi
nói chẳng sai.

Có bán trong các tiệm hàng-xén

Tại nhà in ông F.-H. SCHNEIDER

7, Boulevard Norodom - SAIGON

KIM, VĂN, KIỀU, ông P. Trương-Vĩnh-Kỳ

in lại rồi.

Không hình 1:000: Có hình 2:000: Tiền

chả 0x10.

GRAVURE

SUR
MÉTAUX ET MARBRES

LÀM THIẾT KẾ CANG

GIÁ RẺ HƠN HẾT

Tiêm tôi đã lập ra mười năm nay khác đủ
kiểu con dấu đồng và mũ thung, có chạm
mô biệy đá-cầm thạch để mả. Tôi có mả
đủ kiểu trong catalogue (mục lục) để cho
quy-vị lựa kiểu mà dùng. Xin chừ tôn chiệy
cố tôi rất cảm ơn.

Nay kính.

**Nhà Lefranc và Công-ty
Ở PARIS**

LÀM MÀU VERNIS VÀ MỰC IN
Hàng DENIS FRÈRES,

một mình đại lý
cả Đông-dương

HÃY HỎI
THỨ HỘP QUỆT
HIỆU NÀY

LÀ THỨ TỐT
HƠN CÁC THỨ
KHÁC

PHÁT DƯƠNG THUỐC BỒ VÀ TRỊ ĐÀM
THIỆT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông lương-y GUILLÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế
đường của quan lương-y GUILLÉ lấy làm thần hiệu
trong những bệnh HƯ PHẾ, đau trong TÍ VỊ, đau
oại TRÁI TIM, ĐAU GÂN, ĐAU MINH, RẾT VỎ
ĐA, hoặc CHÓI NƯỚC, BỊNH KIẾT, BỊNH HO ĐAI,
BỊNH CỨM, GHÉ CHỐC NGOÀI DA và bệnh có
TRÙNG LẠI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỐ rẽ tiền và rất hiệu
nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những
bệnh gặc bởi ĐÀM hay là MẬT phát ra thì uống
nó hay lắm.

Số ai thuốc trị đăm nào mà không có dấu lý
tên PAUL GAGE thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỐ
rẻ dặt rất trong thì Elixir Tonique Antiglaireux
của quan lương-y Guillé.

Chấn chế trở thuốc này là nhà: PAUL GAGE FILS, một hạng
nhà chế y học, đường GENÈVÈLE 11 SCHMIDT gần bãi số 1,
ở tại ở thành PARIS.

VÀ TRONG CÁC DƯỢC PHÒNG ĐỀU CÓ BÁN

KHOẢN CHẤT THỦY
(Nước suối kim thạch)

VICHY

PHÁP-QUỐC-TUYÊN
VICHY CÉLESTINS

Có bốn nguyên so | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau lưng-quang, bệnh Phong-
má nước da. | Thấp-hãm-bệnh (kẻ) - Đau vậy chỗ lết-tết.

VICHY GRANDE-GRILLE | Trị bệnh đau gan
VICHY HOPITAL | và bệnh đờn.

Tri bệnh thương thì, trường nhớt.
Này sai chứng đó giả mạo, khi mua phải chỉ cho trước
thứ nước nào mình muốn uống.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TRỊ
SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối ấy mà ra.
Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3
hóan thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dặt 67 cho mình mua nước ngọt
(mỗi-kh - một)

CÓ MỘT MÌNH HANG NÀY CHỜ VÀO XỨ MÀ BÁN
HANG BERTHET, CHARRIÈRE VÀ CÔNG-TY
ở đường Kinh-lập, môn bài số 68 - SAIGON

Tủ sắt hiệu VERSTAEN chắc chắn
hơn và bền vững.
xeo cạy không xẻ, đập phá chẳng nổi
lửa chẳng hề làm chi tới

Dùng tủ sắt hiệu VERSTAEN
này mà dựng tiền
thì tôn bằng qui hữu được vững bền
chẳng hề sợ đạo tặc nó cướp bóc.

Hãy đến Hàng BERTHET, CHARRIÈRE & Co mà hỏi sách kiểu và giá cả hoặc viết thư gửi đến cũng dặt

Le Directeur Général: F.-H. SCHNEIDER
Certifié Écrivain
Saigon, le 10

Vu pour légalisation de la signature
de M.
Saigon, le 10/10/1918
Le Maire de la Ville de Saigon